

1918-11-20

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 6 1 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9850>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

'ΕΠΙ συνθήροιμή είνε πρωτηγραφέα θυκοχρεωτειή EN TΩ: ΕΣΤΟΠΕΙΚΩ:		EN TΩ: ΕΣΤΟΠΕΙΚΩ:	
'Ετησία Εξάμηνος	Σελ. 10	'Ετησία Εξέμηνος	Σελ. 12
Tüm ikişteşen günllerin yıldızı 2.			7

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

THE ATTORNEY GENERAL

ΤΗΕΤΘΙΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΙΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ — Αγορά Κύκκου Αριθ. 26

ETOKE

APIE. 619

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἐπιμένομεν προσκαλοῦντες τὴν συντονούν προσωποχήν καὶ τὸ θαῦτὸν ἔνδιαφέρον τῶν ἀγαγωστῶν ἡμῶν ἐπεὶ τὸν Μικρασιατικὸν Ἐλληνισμὸν κατὰ τὰς κρισίμους ταύτας ἡμέρας, καθ' ἅς πρόκειται ν' αποφασιοῦν δριτοῦς ἡ τύχη αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτοῦ ἡ τύχη ἵσως τοῦ δλοῦν Ἐλληνισμοῦ. Ἔγειρομεν βοσκάως τρικυμίαν ἐν ποτηρῷ, διότι τὸ ἡμέτερον φύλλον κυκλοφορεῖ μόνον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Νήσῳ, οὐχὶ ἡτον οπούδαν οὐδὲ ἥτο καὶ ἀνὴρ ἡ Ἐλληνικὴ μοῖρα τῆς Νήσου ἡμῶν βαθύτετα πειστῇ περὶ τῶν Δαπαραγάραπιων ἐθνικῶν δεκατιῶν ἡμῶν ἐν Μ. Ἀσὶᾳ, καὶ μεθ' οἰανδήποτε ἀπόδοσιν τοῦ προσεχοῦς συνεδρίου τῆς εἰρήνης διατηρῆ ἀντη σταθεράν, βαθεῖαν καὶ διαλλοίωτον τὴν συνελδησιν τῆς πανελλήνου ἐνδιήτος καὶ διληγεγγύης.

σμοῦ μέγαν κανδυνον πατὰ τοῦ παλαιοῦ οὐδεμον καὶ τῆς αὐταρχίας αντῆς καὶ δι' ὑμῶν καὶ αἱμοχαρῶν αὐτοκρατόρων ἐπίγραντεν ἀπηνῆ καὶ δμείλικον διωγμὸν καὶ αὐτοῦ, ὁ Μικρασιατικὸς Ἐλληνοχριστιανικὸς οὐδομος ἀνεβαπτισθη ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτοῦ, διότι αὐτεὶς κυρίως προσέφερεν τὴν φη μαρτύρων ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀπὸ τῆς ἡμιασμένης ταύτης κολυμβήθρας ἐξῆλθεν εἶπερ ποτε φωμαλέος καὶ οφριγών τό τε σῶμα καὶ τὴν γυρχήν, καὶ τοσοῦτον ἡ Μ. Ἀσία διαπρέπει ὑπὲρ πᾶσαν μοῖραν τῆς τότε Ρωμαϊκῆς κοινοκρατίας, ὅστις δὲ ἐξυδερώκης καὶ μεγαλοφυῆς ἀληθῆς Αὐτοκράτεωρ Κανοσταντῖνος, δι γνωρίσας ἐκ παύων τὴν Ἀνατολήν, ενδειν δτι ὠφειλε διὰ τὴν δοφάλειαν καὶ τὴν πρόδογνον τοῦ ἴεροῦ Χριστοστόμου Ἰωάννου ὁ διάδακναλος καὶ ἄλλοι οἵ τις διετήρουν ἀσθετον τὸ Ἐλληνικὸν πῦρ. Σημειώσεως ἕξι είναι δι τὸ πρώτον καὶ μέγιστο δρχιεπονικὸν μνημεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ δ ναδεις εἰς τὴν τη Θεοῦ Σοφίαν είναι ὑπέροχον δι γον δρχιεπονικὸν τῶν Μικρασιατικῶν δρχιεπετόνων Ἀνθεμίου τοῦ Μιλησίου καὶ Ἰούδαρου τοῦ Τραλλεων.

Ο Μικρασιατικὸς Ἐλληνισμός δοτεις μετά τῶν κυρίων Ἐλλήνων περιλαμβάνει ἥδη καὶ πάντα τὰ δὲν Μ. Ἀσίᾳ φύλα, ἔξελληνισμένη παντελῶς διὰ τῆς ἐξηλληνισμένης δλως Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας θεραπεύων τὰ γράμματα καὶ τα ἰσχυρας διέπρεπεν ἐπὶ πλούτῳ δι τε τὴν γονιμότητα τοῦ ἔδαφος καὶ διὰ τὴν εὐδεῖαν ἐμπορίαν καὶ τὴν ποικιλήν βιοτεχνίαν αὐτο

Εάν καὶ σήμερον, ὡς πολλά-
πις πρότερον, ἀδικήσωσι τὸν Ἐλ-
ληνισμὸν οἱ Ισχυροὶ τῆς γῆς, οἱ
Πανέλληνες ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς
θνητῆς ουνειδήσωσαν ἡμῶν ἀς
δινελήσωμεν νέον θάρρος καὶ νέ-
αν καρτεραίᾳ ἀγωνιζόμενοι ἀδια-
πτώτως καὶ διεκδικοῦντες ἀπέδ-
ητοι τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον
κληρονομίαν ἡμῶν διλώβητον καὶ
δικαιούσαν.

Ἐπίστενεν δὲ Μ. Κωνσταντῖνος
καὶ ἥθελεν δπως ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐ-
τοκρατορία διατηρεῖν τὸν πόλεμον
τῆς Αὐτοκρατορίας νὰ μετανέσῃ
τὴν πρωτεύονσαν αντῆς ἀπὸ τῆς
γεγηρακυίας Ρώμης εἰς τὸν Βό-
σπορον ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῷ μετά-
ξὺ τοῦ Κύρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ Ἀ-
σιατικοῦ Ἐλληνισμοῦ δπου ουνε-
τελεῖτο ἡ ζύμωσις τῆς ἀγαγενή-
σις τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐπίστενεν δὲ Μ. Κωνσταντῖνος
καὶ ἥθελεν δπως ἡ Ρωμαϊκὴ Αὐ-
τοκρατορία διατηρεῖν τὸν πόλεμον
τῆς Αὐτοκρατορίας νὰ μετανέσῃ
τὴν πρωτεύονσαν αντῆς ἀπὸ τῆς
γεγηρακυίας Ρώμης. Ἀσ-
ας οπουδαίσται πρόσοδοι + τι
Ἐλληνοχριστιανῆς αὐτοκρατορί-
ας καὶ τὸ πλῆθος τῶν σιρατιω-
κῶν δυνάμεων ἀς παρεῖχεν
χώρα ἡτις ἐγένετο δ σινολοβάτη
καὶ τὸ κορηπίδωμα τῆς Αὐτοκρα-
τορίας ταῦτης. Τὸ Ἀνατολικό
θέμα παρεῖχε τοὺς γενναιοτέρους
καὶ σοματεγέρους στρατιώτας μ-

ανθρώπων.

Ο Εύρωπαϊκός Ἐλληνισμός δι' δλης τῆς Μακεδονικῆς καὶ υ-στιχον τῆς Ρωμαικῆς καὶ τῆς Ἐλ-ληνοχριστιανικῆς περιόδου παρθ-μενει σχεδὸν ἀκίνητος καὶ ἀμέτο-χος τῆς μεγάλης καὶ σφραγῖς πολυμεροστάτης κινήσως, τῆς δι-πολας στάδιον ἔγένετο ἡ Μ. Ἀ-στα καὶ παράγων δι Μικρασιατικὸς Ἐλληνισμός. Ο Μ. Ἀλεξανδρος ἔγένετο δι μέγας σπορεύεις, δοτις μετὰ πλήθουσης κχιφόδες ἐσπειρε-τὸν Ἐλληνικὸν σπόδον εἰς τὴν βαθεῖαν, γύνιμον καὶ παρθένον διατικήν γῆν, καὶ ἀνδωκεν αὐτῇ πλονουστάτην καὶ ὑρωμενοστά-κην βλάστησαιν οἰλαν εἴδομεν ἐν τοῖς προσηγονούμενοις.

τοκρατοῦσα διατηρησην πάντοτε τὸν Ρωμαϊκὸν αὐτῆς χαρακτηρα, πολὺ δμως θδ δεξεράγη διε προσηγο-ρευσος λατινοτε τὴν πρώτην ἐν Νικαίᾳ οἰκουμενικὴν σύνοδον τῷ 325 καὶ δέσμον ἡ προσφάνησις τοῦ να μεταφρασθῇ Ἐλληνιστι-ΐνα γένηται καταληπτὴ εἰς τοὺς 318 Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Πάλη τις διεξῆχθη μεταξὺ τῆς Αὐλῆς καὶ τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λαοῦ περὶ ἐπικρατήσεως τῆς Λατινικῆς ἡ τῆς Ἐλληνικῆς γλωσ-σης μέχρι τοῦ 7ου αἰῶνος, διε διοικητῶς ἐπεκράτησεν ἡ Ἐλληνι-κή, χάρις ίδιᾳ εἰς τὸν οφριγῶνα καὶ διδάσκαστον Ἐλληνοχριστιαν-ικὸν κάθαρον τῆς Μ. Ἀστας, δπον τὸ Ἐλληνικὸν γράμματα, ἡ Ἐλ-καὶ ρωμαλεωτέρους στρατιώτας καὶ πλεάδα μεγάλων αὐτοκρατόρων καὶ στρατηγῶν οἵτινες ἐπὶ κεφα-λῆς τῶν Μικρασιατικῶν δυνάμεων ἀπέκρουν ἐπιτυχῶς τὰς ἀπὸ ἀν-τολῶν καὶ νότου βαρθαρικὰς ἐπ-δρομὰς καὶ δι Εὐφράτης καὶ υστε-ρῶν αἱ δροσειραὶ τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Ἀντιτάρου ἔγένεντο ἀπόδο-μάχητοι προμαχῶνες τῆς Αντε-κρατορίας διὰ τῶν γενναλῶν καὶ μεγάλων Μικρασιατικῶν δυνάμεων.

Ἐφόσον ἦσται ἀκμαῖα καὶ δρ-θλα ἡ Μ. Ἀστα ἡ Ἐλληνοχρι-στιανικὴ Αὐτοκρατορία ὑπῆρχε ἡ μόνη καὶ ἀνικήτος πρόμαχος τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ Χριστι-νισμοῦ καὶ ἐπύγχανε τῆς ὑψηστη-τιμῆς παρὰ τοῖς λαοῖς καὶ ἡγε-

Εἰδομεν πᾶς δ Μικρασιατικὸς
ἦτα κύβος θεὰ τινὶ προνοίᾳ
εὐθέτη προπαρασκευασμένος καὶ
ἀπεβέβαιο τὴν χριστιανὴν πόστων
καὶ παρ' αὐτῷ ἰδρύθησαν αἱ πρῶ-
ται χριστιανικαὶ Ἐκκλησίαι αὐτοῖς
τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ προ-
μέσου πασῶν τῶν ἀλλων τότε χω-
ρῶν, χριστιανῶν ἡ μῆ, αἰτινες δὲ
πι ταῖς νίκαις τῷ σιρφαῖον αὐ-
τῆς κατὰ τῶν βαρδιάρων ἐπιδρο-
μέων, ἀπέστελλον πρεσβείας καὶ
κατέθετον πρὸ τοῦ θρόνου τὰ
Ἐλλήνων αὐτοκρατόρων βαρύνει-

στιανικαί, καὶ ἐπειδὴ τὸ Ελληνισμὸς καὶ Χριστιανισμὸς συνδέονται καὶ συγχωνεύονται ως ἐνιαῖον καὶ διδιάλεκτον ὕδρυμα καὶ ἀπολύτως κυριαρχῶσα ἡμική καὶ πνευματική δύναμις ἀπέβη ἡ φρεσκεία καὶ τὸ φρονεῖν. πνεῦμα καὶ συναίσθημα ἀπέτελον τὸ κύριον καὶ μοναδικὸν διλατήριον τοῦ τε πολιτικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ δίου αὐτοῦ. "Οτε ἡ εἰδωλολατρικὴ Ράμη ἤσθάνθη τὸ μῆπο τοῦ ἔξαπλωθέντος χριστιανικοῦ τοῦ Αἰθῆναι, δληθῶς, ἵσαν ἐπιπρηγή καὶ ἐστία τῆς Ἐλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς φιλολογίας, ἀλλ᾽ ἐκεῖ ἐφοίτων πολλοὶ διστάται πολλαχόθεν τῆς Μ. Ἀστακοῦ, ἐν οἷς διαπρεπεστατοὶ ὑγένοντο δικαιοσθέντες· Ιουλιανός, δικαιοσθέντες· Σαφαρινός, δικαιοσθέντες· Καππαδόκης Προσαρθρεώς, δικαιοσθέντες· Ιμέριος, δικαιοσθέντες· Λατρός Ορεβιάσιος, δικαιοσθέντες· Εὐνάσιος καὶ μάλιστα τῆς Χριστιανικῆς Εκκλησίας οἱ φωτιῆρες καὶ τοῖς οἰκουμένης διδάσκαλοι· δικαιοσθέντες· Καπ-

παδόκης Βασίλειος δέ Μέγας καὶ
οὐδὲ θεολόγος ἀπὸ Ναζαρέτου Γρη-
γόριος. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ταρσῷ καὶ ἐν
Ἀγιοχεὶ καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Μ.
Αολας ἐλευτούργοντα σχολά φειδούσ-
φων καὶ ὑπόρκων οἰς δέ Λιβάνιος,

ἐν Ἀνατολῇ ἀνεξαλείπτους ἀνα-
μηνὸς καὶ παραδόσεις μίσους
καὶ ἀποστροφῆς μέχει σῆμερον,
οὐχ ἡτον ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ
τούτου κύριου μισθερον εἰς τὴν
Ἑσπερίαν πολλὰ ἔγανθε ἐκ τοῦ
Ἑαρίτου Κράτους Ἀλβανικοῦ. Η
Ἴταλια δὲ ἀλλου ἀναγκωρίζει τὰ
Ἐγκαὶ Ἐλληνικά αυτοφέροντα εἰς τὰ
Σητήματα τὰ ἀφρόβατα τῶν περιορί-
σμάτων καὶ τὴν δργάνωσιν τοῦ Ἀλβα-
νικοῦ Κράτους.

τον, ή Ελλήνικα (πεπρωτικά) έθνος απότομης αίτινες δικαιολογεῖνται διά τῶν ἀντέρω δημιουργήσκων πρεστηράμετων τοῦ Ἑλλήνικού σταχείου εἰς τὰ ἀνδρείκατα ἐκείνων μέρη, ἵπου αἱ πολιτικαὶ διμάδες, είναι ἀκαθόριστοι η δουναριμολόγητοι.

2ον) Ἡ ζωτικὴ σπουδαιότης του να προληφθῇ ή ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ ἣν

ομίς ηγωνίζετο ἐρωμενότατα κατὰ νέας καὶ σφριγάνοις πολεμήσης φυλῆς, τῶν Τούρκων, μετά τὴν παρακμὴν καὶ κατάπτωσιν τῶν Αράβων Καλιφῶν καὶ ἐν τάξι

διατηρήσεως ἐδιφάνησες ἐπίκοινωνάς μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος εἰς τὸν ποιάδα τοῦ Ἀξιού καὶ εἰς τὸν ποιά τῆς Κορυτσᾶς — τὴν ὄποιαν θεωρεῖ ἐπὶ πλέον καὶ πόντον διθυμικὴν — καὶ τῆς προλήψεως διὰ τῆς ἐπαφῆς ταύτης τῆς εἰσχωρήσεως τῆς Βουλγαρίας μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος καὶ τῆς ἑδόνου αὐτῆς εἰς τὴν Ἀδριατικὴν βορειώς καὶ νοτιώς τῆς Αύγουστου

πάλιν καὶ οφειγῶν μετὰ τῶν δο-
στῶν ἐντικῶν ἐλπίδων.

ΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

— Ηδας ευνενοήσεως. — III.

παρόντι φύλλῳ τὴν ἀναδημοσί-
μερῶν τῆς ὑπὸ τὴν ἀνωθεὶς ἐ-
ιας τοῦ διτλωμάτου «Ἴταλον»
φύλλῳ τοῦ «Κυπρ. Φύλλακος»,
καιρῷ παραλαμβάνομεν. ἐκ τῆς
δίνοντος «Ἐστερίας».

πάντα νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἡτοικὰ διὰ
τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς μας ἐν
τῷ νεστῷ Τῷ Βαλκανικῷ Κράτος

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΟΣ

—Τὰ δρα τῆς Ἀλβανίας.—Ηδάτες συνεγγοήσεως.—
χώ τῶν ἡμερῶν τῆς Τροπλήσης.—Ἐποθετικά ἀντα-
ντατικά συμψέροντα.—Μέτα Σιέξιονος.

ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΟΝ

Δύο άλλοι λόγοι πρέπει να ληφθούν όπως οι δύο έψη: Πρώτον, δια τον απέναντι της Αλβανίας άποικησεις των Βαλκανικών Κρατών, ξεινα παραβάσεις πουσι τα ίδια και συμφέροντα των Αλβανών, δικαιογούσαντα εγμαντικών ήτοι ης έτοιμειν πολιτικής ένδυτης περά την Αλβανική λαφύρα δεύτερον, η Ιταλική πρέσβατις περιορίζει τας Αλβανικάς έθνικάς άποικησεις ελέγχη την Λονδίνη καθορισθείσαν ζώνην, ητις κατ' ανώτατον δρισιν περιλαμβάνει —άνευ τοι Χίντερλαντ της Αγγλίας— περί τας 500,000 κατοίκους. Δαμαγονόμενών όπ' θει των λόγων τούτων κατ' έων ζωτικών βαλκανικών υπομερέσων, ξεινα θίγονται, ήμεται προσωπικώς έναν έπιδοκιμάζουν την δηλωσι της Ιταλίας εις εύνοει την πολιτική άνεξαρτησίαν και την αύτονομίαν της Αλβανίας.

Την διατήρησιν της θέσεως μας εν τῷ κέντρῳ Το Βαλκανικὸν Κράτος τοῦ μελλοντος—είτε ή ειρήνη συνομολογηθῇ διὰ συμβιασμοῦ είτε διὰ Συμμαχικῆς νίκης—θά είναι Κράτος έχον συναποθήσιν της ἀνανεωθεῖσης δυνάμεως του καὶ ζηλεύοντος διὰ τὴν άνεξαρτησίαν του.⁷ Θά έχῃ ιδίαν πολιτικήν, ήτις θὰ έχῃ την ιδιαιτέρων αὐτῆς έπιδρασιν ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων. Αἱ σχέσεις μεταξὺ οἰσαδήποτε Μ. Δυνάμεως καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ Κράτους δὲν θὰ είνε πλέον δυνάτων νῦν προσλάβων μορφὴν οὐδιῆλης προστασίας εὐγενούς γονέως.

Τὰ Κράτη θὰ ἔπικουνωνται ὡς ίσοι πρὸς Ίσους ὑπὸ τὰς σύνθηκας ἀκριβῶς ὡς τώρα ἔπικουνωνδαι τὰ Μεγάλα Κράτη μετὰ τῆς Ἐλβετίας λ. χ. Πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν μηχανορρεφιῶν καὶ τῶν ὑπονομένων φράσεων τοῦ πα-

Ἐάν. ή Ἰταλία παραδεχθῇ τὴν δι-
ενηπολεῖσαν τῆς Ἀλβανίας, τοῦτο θὰ
οημάνη δημιουργίαν Γαλλικών, Ἀγ-
γλικῶν ή Γερμανικῶν συμφερόντων
λαϊος Βαλκανικού τόπου, νὰ καθορί-
σωμεν δὲ τὰ ουμφέροντά μας καθα-
ρῶς καὶ μετά πνεύματα; ἡ πειθαρίου
γυν. Ἀλλὰ καὶ η Ἑλλάς έχει τὸ
αὐτὸ διδιαφέρον. Δὲν δύναται νὰ ἐπι-
τρέψῃ οὐδεμιέναν εἰσαγόρησαι εἰς τὰ
Ἑια αὐτῆς τελή σύντομή τινε

ΒΑΣΙΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

ποτε γνήσιες καὶ αὐτὸν εἶναι οὐτος — ἐπ' αὐτῆς της Ἀδριατικῆς. Ὡς πολι-
τικὴ αὐτὴ τοῦ 1914 ἑσμάτων. Συνο-
γμα τῶν Ἀδριατικῶν λιμένων διά-
τοι πρήγματος Βίζ. Ἐντὸν η Ἰταλία
ἀνοίγει νὰ ξηράσῃ εἰσικήν καὶ ἀπο-
χειστικήν θέσιν δι'. Ἐκτινή ἀπέναντι
τῆς Ἀλβανικῆς αὔτονομας, σημαι-
νει δι τη Ἰταλία προτίθεται νὰ δρά-
σῃ ἡ Βαλκανική Δύναμις καὶ νὰ
έχῃ διμεσα συμφέροντα εἰς δλας τὰς
τροπὰς τῆς ιώης εἰς τὰ Βαλκανικά
Κράτη — συμφέροντα διτιαῖς δύνανται
'Εβλας ἀναγνωρίζεις έσον ἀρ-
ρεῖ τὴν Ἀδριατικήν, οὐχί έμως καὶ
τὴν Βαλκανικήν, τὴν ωπὸ τῆς Ἰτα-
λίας κατοχήν τῆς Αὐλανός καὶ τοῦ
στρατιωτικοῦ αὐτοῦ Χίντερλανδ, ἀπὸ
τοῦ Βελιζού εἰς Χειμάρρων. Ἡ πε-
ριληψίς τῆς Χειμάρρως εἰς τὸ Χίντερ-
λανδ τούτο, θίτις πραγματικῶς εἰν
σπουδαῖον Ὁρθόδοξον Κέντρον εἶναι
ἀπαραίτητος.

Ἡ Ἐβλας οὐδεμίκιν πέρει ἔνστα-
σιν εἰς τὴν μέλλουσαν ἴσσους ἀνε-
λεπόν, πρόνοιν νά γενινωταὶ τὰ Ἰτα-
λικὰ συμφέροντα βάσεις ἀνθ' Ἑλλα-
δικῆς καὶ αὐθ' Ἑλληνικῆς πολιτι-
κῆς; Σὲν ἐν ἐκαστον συμφέρον, ὁσ-
τὸ τῶν στενῶν τῆς Κερκίρας, πρόκει-
ται νὰ ληφθῇ ὅπ' ὅψιν καὶ νὰ ἔχει-
ταιλευθή μέχρι τοῦ ἀνωιάτου ση-
μείου, εἶναι δύσκολον νὰ ἦη κανεὶς
πώς δύναται νὰ τεθῇ οἰονδήποτε δρι-
σοὶ εἰς ἔνωπερική πολιτική χώρας
τινᾶς. Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς ἥμας
ν' ἀρκεσθῶνται διαβεβαϊωτιν
τῆς Ἐβλας δι τὴν δὲν θὰ δυνατοῦν

